

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих
Кіровоградської області

Рік видання 27-й

№ 124 (3219)

П'ЯТНИЦЯ

17

ЖОВТНЯ
1958 р.

Ціна 15 коп.

Колгоспний обліковець

Трудовий день Іван Макарович Тільний, помічник бригадира і обліковець третьої комплексної бригади колгоспу імені Карла Маркса, починає в степу. Його можна бачити всюди—і там, де завершують збирання пізніх культур, і де орють на зяб.

Третій рік трудиться Іван Тільний обліковцем. Він не тільки вчасно і старанно веде облік праці, але й практично допомагає колгоспникам в організації виконання тієї чи іншої роботи.

Правильно робить І. М. Тільний, приділяючи виключну увагу чіткому обліку. Він зразу ж по закінченні робочого часу акуратно заміряє виконану роботу, повідомить, чи виконано норму, скільки за це буде нараховано трудовнів. Кожної декади своєчасно здає в бухгалтерію колгоспу відомості по обліку праці.

—Майже кожного вечора можна зустріти Івана Макаровича Тільного в конторі колгоспу,—розповідає бухгалтер Григорій Васильович Жовна.—Він завжди цікавиться, як правильно облікувати той чи інший вид роботи, які норми нарахування трудовнів, чи правильно проведено запис вироблених трудовнів у особистому рахунку кожного члена бригади.

Колгоспний бухгалтер із задоволенням повідомляє про сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків обліковцем, помічником бригадира першої комплексної Віктором Сорокіним, з теплою говорить про обліковця тракторної бригади Герасима Жовну, який віддав улюбленій справі вісім років.

—Без первинних документів, без чіткої роботи обліковців у бригадах і на фермах не може бути й мови про правильний облік у колгоспній бухгалтерії,—говорить Г. В. Жовна.—Ось чому ми приділяємо велику увагу роботі обліковців.

Таких прикладів можна навести багато. Та є ще в ряді сільгоспартілей люди, які недооцінюють первинний облік. В тому ж таки колгоспі імені Карла Маркса бригадир будівельної бригади Іван Колесник, в обов'язки якого входить і ведення обліку праці та нарахування трудовнів, часто запускає цю ділянку, з великим

запізненням подає відомості в контору колгоспу.

В нинішньому році потужна сільськогосподарська техніка перейшла в колгоспи. Це ставить нові підвищені вимоги перед бухгалтерськими працівниками, перед обліковцями. Необхідно повсюдно в тракторних бригадах налагодити чіткий облік витрачання трудовнів, пального і мастил, запасних частин тощо.

Непогано налагодили облік у тракторній бригаді колгоспу імені Держинського. Цією справою тут займаються досвідчений обліковець Семен Гутцул та його помічник Кузьма Васильєв. Завдяки чіткому обліку розкриваються нові можливості дальшого поліпшення використання техніки, економії пального, коштів на ремонті машин. Окремо на кожну машину ведеться облік витрачених запасних частин.

Робота обліковців у бригадах заслуговує серйозної уваги. Адже не секрет, що в ряді колгоспів облік у тракторних бригадах ведеться на низькому рівні, ним займаються інколи люди, які не люблять своєї справи, нехтують інтересами колгоспу.

Візьмемо для прикладу хоч би колгосп імені Чкалова. Обліковцем у тракторній бригаді тут працює Федір Жеребенко. Але як? Часто-густо він напивається горілки, не буває в полі, по кілька днів не обліковує роботу механізаторів. Чому ж на такі неподобства не звертають уваги керівники колгоспу?

Окремо варто сказати про обліковців, що працюють на фермах. Вони завжди повинні знати, як проходить рух поголів'я, скільки і якої продукції одержано. Та коли обліковця молочно-товарної ферми сьомої бригади колгоспу імені Куйбишева О. Свиная запитали, скільки одержано молока на корову, він не зміг відповісти. Зanedбаний облік і на фермах колгоспу імені М. Горького.

Треба пам'ятати, що без правильного обліку не можна вести велике господарство. А основою всякого обліку, як відомо, є первинний облік, який відображає безпосередні результати виробничих процесів. Ось чому колгоспні обліковці покликані працювати чітко, старанно виконувати покладені на них обов'язки.

Краснодарський край виконав свої зобов'язання

Трудівники сільського господарства орденоносного Краснодарського краю з честю виконали взяті на себе підвищені зобов'язання по продажу державі 140 мільйонів пудів хліба.

Центральний Комітет КНРС і Рада Міністрів СРСР сердечно поздоровили хліборобів краю з видатними успіхами в збільшенні виробництва продуктів сільського господарства. (РАТАУ).

По нашій Батьківщині

(За повідомленнями ТАРС і РАТАУ)

★

На полях країни

На 10 жовтня в країні обмолочено 91,9 процента всіх скошених зернових і бобових культур (без кукурудзи). Значно посилились темпи збирання кукурудзи: її зібрано з 81,7 процента площі посіву. Цукрових буряків зібрано майже три чверті, соняшника—64,2 процента, картоплі—81,4 процента.

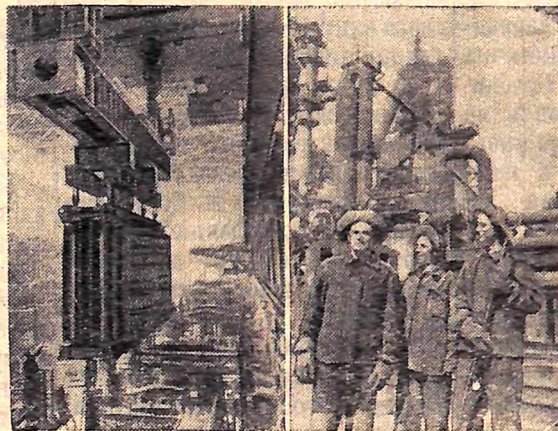
Озимих на зерно посіяно понад 35 мільйонів гектарів—92,4 процента плану. Піднято половину зяблевого кліна. Силосу заготовлено 140 мільйонів тонн—на 54 мільйони тонн більше, ніж на цей час у минулому році.

Надпланові тканини

Нових виробничих успіхів добились текстильники Московського комбінату „Трехгорная мануфактура“ у змаганні на честь ХХІ з'їзду партії. За першу декаду жовтня вони виготовили понад план 10 тисяч метрів суров'я і 170 тисяч метрів готових бавовняних тканин.

Успіхи подільських цукровиків

Колективи цукрових заводів Хмельницької області успішно несуть трудову вахту на честь ХХІ з'їзду КНРС. Щодня заводи дають країні 10 тисяч пудів надпланового цукру. Додатково до завдання вже вироблено 235 тисяч пудів продукції.

1. На Запорізькому трансформаторному заводі закінчено складання потужного автотрансформатора напругою 500 кіловольт. На фото зліва: вийма частина нового автотрансформатора готується до випробувань. 2. На Сталінському металургійному заводі високі показники добивається бригада старшого горнового Д. С. Удода. Вона щодня видає надплановий метал, економить на кожній тонні чавуну не менш як 5 кілограмів залізної руди і стільки ж металодобавки.

На другому фото (зліва направо): старший горновий Д. С. Удод з своїми підручними М. Борзовим і В. Подчуфаровим. Фото О. Красовського і С. Гендельмана (Фотохроніка РАТАУ).

В Казахстані освоєно ще півтора мільйона гектарів цілини

Наступ на цілину в Казахстані триває. Колгоспи і радгоспи республіки зорали додатково ще півтора мільйона гектарів нових земель—на півмільйона гектарів більше, ніж торік. З початку освоєння (1954 рік) у сільськогосподарський оборот Казахської РСР включено майже двадцять чотирі мільйони гектарів ґрунтових і перелогових земель.

Зобов'язання виконано

Ставши на трудову вахту, знатний комбайнер Гайсинського району Вінницької області Я. П. Іщенко зобов'язався зібрати 160 гектарів цукрових буряків. Тов. Іщенко вже виконав буряки з площі 170 гектарів і довів продуктивність бурякокомбайна СКЕМ-3 до 7—8 гектарів за день.

★

Будівники працюють за новою технологією

Штукатурні роботи здійснюються одночасно з кладкою в Дружківському будівельному управлінні (Сталінської області). Мулярі, закінчивши кладку першого ярусу на півтора метра, переходять на іншу ділянку і до роботи приступають штукатурі. Після них муляри продовжують класти стіну до перекриття, а штукатурі в цей час працюють там, де закінчили роботу муляри. Це поліпшило організацію праці: штукатурі і муляри працюють на одному риштуванні і їх обслуговують ті ж самі підйомні механізми.

Мільйон тонн сталі

Бесемєрівський цех заводу імені Петровського у Дніпропетровську виплавив перший мільйон тонн конверторної сталі на кисні. Вона не поступається якостю перед сталлю, виготовленою у мартенівських печах. Видано декілька тисяч тонн надпланової продукції.

Виконано план заупок картоплі

Тернопільська область достроково виконала план заупок картоплі. Її продано державі понад 125 тисяч тонн—майже на 63 тисячі тонн більше, ніж за цей же час торік. План заготовель овочів виконано більш як на 140 процентів.

Служіть відмінно любимій Батьківщині!

Вечірні сутінки окутали землю. Поспішають з поля дівчата. Десять здалеку лунуть слова пісні:

Ой красивы над Волгой закаты,
Ты меня провожала в солдаты...
Засвітилися перші вогні.
Клуб села Мартоноші заповнили життєрадісні юнаки і дівчата. Вони прийшли сюди у святковому вбранні, з квітами в руках. Завітали до клубу і літні хлібороби.

Вечір проводів призовників у Радянську Армію відкрив голова виконкому сільської Ради Іван Герлован. До складу президії ввійшли призовники Федір Демиденко, Борис Пістоль, Василь Гладкий, Григорій Пастелев, Володимир Деняченко. До цього часу вони сумлінно трудилися у колгоспах імені Сталіна та імені Держинського.

Першим виступив секретар

парторганізації колгоспу імені Сталіна А. Самоїленко.

—Сьогодні у нас свято,—сказав він.—Ми прийшли на вечір, присвячений провадом призовників у Радянську Армію. Побажаємо ж нашим призовникам відмінно служити любимій Батьківщині, досконало опанувати військову справу!

З теплим напутнім словом до призовників звернувся голова колгоспу імені Сталіна З. Сільвестренко. Він сказав:

—Ми проводжаємо сьогодні в Радянську Армію наших кращих юнаків, які самовіддано працювали в колгоспі. Від імені всіх членів сільгоспартії дозволяю широко подякувати призовникам за їх сумлінну працю в колгоспі і побажати їм відмінної служби.

Голова колгоспу З. Сільвестренко та секретар парторганізації колгоспу імені Держинського П. Марченко вручили

призовникам цінні подарунки.

З словом-відповіддю виступив призовник комсомолець Федір Демиденко.

—Дозвольте щиро подякувати партійній і комсомольській організаціям, правлінню, колгоспникам за сердечні батьківські промови,—сказав він.—Ми даємо слово чесно служити любимій Батьківщині, пильно стояти на варті мирної праці радянських людей.

Потім відбувся цікавий концерт художньої самодіяльності, в якому взяли участь гуртківці села і студенти, що допомагали колгоспам на збиранні кукурудзи. Виконувались російські та українські народні пісні, сучасні пісні, танці. Сподобалось присутнім і пісня місцевого автора О. Адахонова про рідне село Мартоношу.

Ф. ТКАЧЕНКО,
секретар райкому ЛКСМ України.

Трудящі обговорюють записку М. С. Хрущова

Близько півтори тисячі трудівників колгоспу імені Куйбишева взяли участь у роботі зборів, приурочених обговоренню записки Микити Сергійовича Хрущова «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні».

На загальних зборах колгоспників і колгоспниць виступив директор Панчівської середньої школи Г. Воропай. Він проستم і дохідливими словами розповів про розвиток народної освіти за майже 41 рік існування Радянської влади та завдання, які ставить Комуністична партія перед школою. Особливу увагу доповідач звернув на запровадження політехнічного та трудового навчання в школах села Панчево після XX з'їзду КПРС.

— Саме життя підказує нам, — говорив промовець Д. Мицул, — що для успішного трудового виховання дітей необхідно в школах створити добру матеріальну базу. Отож і візьмімося за цю справу...

Колгоспниця М. Лазаренко, гаряче схвалюючи новий яскравий вияв піклування партії про народну освіту, зазначила, щоб в школі нового типу були враховані вікові особливості дітей.

В нині існуючій школі діти перевантажені навчальними програмами і навчаються щодня по 7—8 годин. Бажано було б, щоб в школі нового типу діти не перевтомлювалися. Про це говорила М. Шарпар.

Колгоспники одностайно схвалили пропозиції про удосконалення народної освіти, викладені в опублікованій записці М. С. Хрущова, і ухвалили виділити кошти на створення матеріальної бази для здійснення політехнічного і трудового навчання в школах села, а саме: 1) обладнати майстерні по дереву та металу, придбати для них інструменти і матеріали; 2) придбати для середньої та семирічної шкіл по швейній машині.

Колгоспники також вирішили виділити земельні площі під

навчально-дослідну ділянку; направити в середню школу необхідну кількість сільськогосподарських машин та інвентаря; побудувати типовий польовий табір для учнівської виробничої бригади.

— Я закінчила 10 класів середньої школи і працюю на ланках сільгоспартілі ось уже два роки. Отож мені й довелось на власному досвіді переконалися, що наша загальноосвітня школа ще не дає своїм випускникам досить практичних навиків. Спочатку мені було дуже важко, але з допомогою досвідчених виробничників перші труднощі я вже залишила далеко позаду. Здійснення пропозицій М. С. Хрущова про удосконалення народної освіти як ніколи наблизить навчання в школі до практики, до життя.

Так говорила молода трудівниця О. Петрова на загальних зборах колгоспу імені Щорса.

Бригадир І. Ільченко нагадав про те, що для того, щоб Канізька середня школа перейшла на однозмінне навчання, місцеві колгоспи імені Щорса та імені Леніна повинні надати допомогу в будівництві додаткового чотирикласного шкільного приміщення.

Колгоспниця Любов Богудінова підкреслила значимість трудовлаштування випускників школи.

Збори прийняли конкретне рішення.

Схваливши записку М. С. Хрущова про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти, робітники Ново-Миргородського плодоконсервного заводу ухвалили:

виділити гроші на придбання двох швейних машин для середньої школи; видати деякі хімічні реактиви; надати допомогу в електрообладнанні майстерень школи, а також у придбанні необхідних інструментів; допомагати школі транспортом;

сприяти успішному проведенню екскурсій учнів на завод.

Відбулися збори робітників, інженерно-технічних працівників та службовців промартілі «П'ятирічка».

Загальну думку правильно висловив техкерівник заводу т. Літвінов:

— Правління артілі і всі робітники ні на хвилину не повинні забувати про те, що на підприємстві трудяться понад 30 молодих виробничників. Їх треба оточити особливою увагою, створити їм сприятливі умови для високопродуктивної праці. Цьому нас вчить Комуністична партія.

Учасники зборів схвалили записку М. С. Хрущова і постановили:

виділити для Софіївської семирічної школи автомобільний мотор; запропонувати техкерівнику т. Літвінову і голові правління т. Борису раз в місяць виступати перед учнями школи з інформаціями на виробничі теми; обладнати червоний куток; провести роз'яснювальну роботу серед молодих робітників про їх дальше навчання в школі робітничої молоді.

Обговорили і схвалили пропозиції М. С. Хрущова учасники профспілкових зборів Мар'їнської семирічної школи.

— На мою думку, — говорив В. Агеев, — дуже добре було б, якби діти починали вчитися з восьми років, а до того виховувалися б в дитячому садку. Отже, треба в селах мати поряд з дитячими і дитсадками і укомплектувати їх кадрами.

М. Тислінський говорив, що доцільно було б вивчення географії, історії і природознавства перенести з початкових класів в наступні.

Виступили також з пропозиціями товариші Г. Покотілова, Л. Лефтар, П. Панченко, Є. Нечепурна.

Думки промовців знайшли своє відображення в рішенні.

Люди скромних професій

Майстер під'їзної колії

Одна за одною з усіх кінців району до хлібоприймального пункту мчать і мчать вантажні автомашини. Золотим потоком ллється дорідний хліб в просторі державні засіки.

І кожного разу, коли відходять з зерном чергові вагони, біля колії можна бачити невисоку, середнього зросту людину. Привітне лице, прикрашене товстими рудими вусами, вміщене, спокійні очі мрійливо примружені. Ось в його поставі відчувається щось замислене.

Про що ж задумався Павло Іванович Симчук, майстер під'їзної колії? Чому в його завжди лагідних очах зараз витає прихований сум? Може згадалось тяжке безпросвітне його життя за часів царизму...

Симчук гордо випрямився. Теплим поглядом окинув великі чепурні склади, доверху завантажені зерном. Ось він — хліб. Скільки тут його! І не чийсь, а свій, наш, радянський.

Відійшли вагони, затих перестук коліс. Павло Іванович нагнувся, взяв мітлу і почав підмітати колію. Там сухе листя змете, там палір.

— Що ви коло неї ходите, мов біля нареченої, — жартома кинув якийсь робітник.

Симчук на те суворо відрізав:

— А біля неї ще краще треба ходити. Колія — вона порядок любить. Адже по ній цінний вантаж возять — хліб! Розумієш? Ото ж бо й є. Думати треба...

Любить свою професію П. І. Симчук, до впадоги прийшла вона йому. Ще в 1923 році він вперше надів форменний кашкет залізничника і з того часу не скидає його. Вже тоді він не знав більшої радості, як готувати для сталевих гігантів-паровозів безпечний проїзд. А в 1937 році перейшов працювати на під'їзну колію до хлібоприймального пункту, де працює і по сьогоднішній день. Всю душу вкладає в роботу. Слідкує за тим, щоб не розходилися рейки, а де треба,

і шпали сам замінити без сторонньої допомоги.

— Неспокійна людина наш Павло Іванович, — не без гордості говорять робітники про Симчука. — Йому вже 65 років, на спочинок пора, а він про це і слухати не хоче. Завзятий старий.

— А чому я мушу йти на пенсію? — обурюється Симчук. — Ще встигну... Зараз, поки є сила і здоров'я, працюватиму. Це ж для мене найкращий відпочинок.

Як коли о 10 вечора, а інколи ще й пізніше приходить додому Павло Іванович.

— Знову чекав поки вагони відправлять? — докірливо зустрічає його дружина Євдокія Тимофіївна. — Невже там без тебе не могли обійтися?

— Могли, — виправдується чоловік, — але... Ти ж сама розумієш...

— Та розумію, розумію, — вже посміхаючись, відказує Євдокія Тимофіївна.

Поки чоловік вечеряє, дружина розповідає про домашні справи.

Чуйний в сім'ї, товариський на роботі, Павло Іванович користується заслуженою повагою серед людей. Тому й не дивно, що коли мова заходить про найстаріших і найпрацьовитіших робітників хлібоприймального пункту, голова місцевого профспілки Володимир Менчинов в першу чергу називає Павла Івановича Симчука.

— Скажу відверто: великої душі людина, — говорить голова. За відмінну роботу Павла Івановича неодноразово нагороджували грамотами, видавали премії. Портрет Симчука вже два роки висить на районній Дошці пошани.

...Кожного дня, в який завгодно час, можна бачити біля під'їзної колії невисоку, в картузі залізничника, людину, людину скромної професії, робота якої підчас малопомітна, але без якої неможлива праця багатьох інших людей.

Ю. КОВАЛЬ.

Добре знати основи наук, бути здатними до праці

Часто серед батьків і учнівської молоді можна почути деяку обиду на те, що закінчення середньої школи не завжди робить юнака чи дівчину активним учасником виробничого процесу. Подекуди окремі учні, які одержують загальну середню освіту, не йдуть на виробництво, а живуть, так би мовити, за рахунок батьків, рідних. Інші шукають легкого хліба і теж тривалий час не працюють.

Чому так трапляється? Тому, що наші школи ще не забезпечують нових вимог політехнізації навчання, про яке говорив В. І. Ленін: «Не можна собі уявити ідеалу майбутнього суспільства без поєднання навчання з продуктивною працею молодого покоління: ні навчання і освіта без продуктивної праці, ні продуктивна праця без паралельного навчання і освіти не могли б бути поставлені на ту височину, якої вимагає су-

часний рівень техніки і стан наукового знання».

За останні роки школи Ново-Миргородського району дещо зробили в справі залучення учнів до суспільно-корисної праці. В п'яти школах району працювали спеціалізовані класи по вивченню агрономії, зоотехнії, сільськогосподарської техніки тощо. В трьох школах працювали класи з виробничим навчанням.

Учні виробничої бригади Коробчинської середньої школи в нинішньому році багато допомагають колгоспові імені Чапаєва у проведенні сільськогосподарських робіт. Цій учнівській виробничій бригаді було виділено в різних польових сім'ї землях всього 60 гектарів землі, із них під кукурудзу 40 гектарів, соняшники — 10, картоплю — 6, огірки — 1, капусту — 1 гектар. Доглядали учні і фрук-

тові дерева на площі 2 гектари. Всі культури були своєчасно і якісно оброблені.

Багато учнів Коробчинської середньої школи брали участь в заготівлі кормів для тваринництва та виконували інші роботи. Окремі члени бригади, як В. Ярошенко, М. Чижма, Р. Бойко та інші, заробили по 55 і більше трудовнів за літній період. А учениця Г. Крижановська виробила 167 трудовнів. Всього учні під час літньої практики виробили понад 6 тисяч трудовнів. Кожен член бригади одержав хлібний аванс з розрахунку по 2 кілограми на трудовдень.

В бригаді є своя організація праці. Бригада складається з 17 ланок. Ланки очолюють ланкові, а бригаду — бригадир. Підсумки роботи за попередній день підбиваються регулярно. Відмічаються передові ланки, кращі окремі юні трудівники і ставляться завдання на наступний день. Про вручення вимпелу «Кращій ланці», передовий досвід і недоліки пише стінна га-

зета «За виробниче навчання». Влаштовуються бесіди і доповіді.

Непоганих наслідків у своїй практичній роботі добиваються члени виробничої бригади Панчівської середньої школи. В період літніх канікул у колгоспі імені Куйбишева працювало понад 1500 дітей з цієї школи і виробили загалом 16 тисяч трудовнів.

Проте ці приклади залучення учнів загальноосвітньої школи до праці ще повністю не задовольняють вимог нашої партії про повсюдну підготовку всебічно освічених людей, які б не тільки добре знали основи наук, а й були б здатні до систематичної творчої праці на благо соціалістичної Батьківщини.

У ці дні трудящі району обговорюють і палко схвалюють записку Микити Сергійовича Хрущова «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в країні». Колгоспники, робітники і службовці вислов-

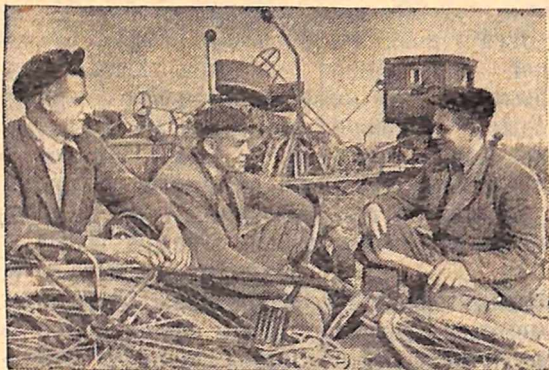
люють цінні пропозиції про удосконалення системи народної освіти. Колгоспи, ремонтно-технічна станція і підприємства, відповідаючи на батьківське піклування Комуністичної партії про підрастаюче покоління, виділяють для шкіл сільськогосподарські машини та інвентар.

— Тепер радянська сільськогосподарська техніка найкраща в світі і хай добре оволодівають нею наші діти, — такі слова почуєш сьогодні в сім'ї колгоспника, робітника, службовця.

Створення навчально-виробничих бригад у школах повинне йти і далі, бо в них вдало поєднується навчання з продуктивною працею. Ця форма трудового виховання є дуже корисною і повинна знайти широку підтримку радянських, партійних і комсомольських організацій. Цьому повинне сприяти і обговорення пропозицій, викладених в опублікованій записці тов. М. С. Хрущова і схваленою Президією ЦК КПРС.

Г. БЕЗВУШКО, секретар райкому партії.

На честь XXI з'їзду КПРС

Вінницька область. Гайсинські механізатори—ініціатори змагання за високий виробіток на кожному бурякокомбайні. Ставши на трудову вахту на честь XXI з'їзду КПРС, вони на збиранні цукрових буряків щодня виконують по дві і більше норм.

На фото (справа наліво): один з ініціаторів змагання комбайнер колгоспу імені Леніна Гайсинського району Я. П. Іщенко, помічник комбайнера М. К. Причепи і тракторист В. О. Коц перед початком роботи.

Фото Ю. Копита (Фотохроніка РТАУ).

Подумайте, товариші із Пурпурівки...

Близько двох місяців тому у колгоспі імені Мічуріна почали збирати цукрові буряки. Багато господарств уже впоралися з цим завданням, переключили потужну техніку на інші невідкладні роботи. Однак пурпурівські господарі за цей час план збирання коренів виконали тільки на 73 проценти.

Особливо ганебно відстає друга виробнича бригада, очолювана Михайлом Бреурошем. Тут буряки досі не зібрали і на половині площі.

—Бачте, люди у моїй бригаді не дружні,—пояснює так само М. Бреурош.—Ніяк не можна їх організувати на копання буряків. Та й на інші роботи доводилось колгоспниць відривати.

Неправду говорить Бреурош. Інші бригади артіль вже викопали і закатували картоплю, зібрали соняшники тощо. А в другій комплексній картопля гине під відкритим небом, повільно збирають кукурудзу, а ще повільніше буряки.

Причина криється в іншому. М. Бреурош не організовує як слід членів бригади на копання коренів. Ходить по хатах загадувати на роботу, поки десь на чарку натрапить. Тоді не шукай бригадира в полі. А на плантації сотні центнерів буряків уже некондиційні. Довгий час лежали вони в купах просто неба, не вкривались землею, пов'яли. Через це з кож-

ного гектара виходить низький урожай—лише по 230, а то і менше центнерів буряків.

Бригадир не організував збирання та вивезення коренів по ланках. Тепер кожна колгоспниця вантажить буряки із своєї ділянки. Водії автомашин скаржаться на те, що довгий час доводиться простоювати під час навантаження, не хочуть працювати. 14 жовтня, наприклад, на вивезенні буряків у колгоспі була тільки одна автомашинка. Бувало інколи, що з бригади М. Бреуроша по кілька днів буряки зовсім не вивозились.

Близько 40 гектарів цукрової сировини ще не зібрано у четвертій виробничій бригаді, якою керує Феодосій Каптінар. Тут мають місце випадки, коли простоюють бурякокомбайн, автомашини, бо бригадир погано організовує колгоспниць на очищення коренів та вантаження на автомашини.

Ці недоліки привели до того, що в колгоспі тисячі центнерів коренів скупчилися на плантаціях. Пішли холодні осінні дощі. Як тепер думають керівники колгоспу, зокрема голова правління П. Закаринін та секретар первинної парторганізації Г. Кукса, завершити копання та вивезення цукрових буряків на завод? Подумайте, товариші із Пурпурівки.

А. ДОБРОЛЕЖА,
агроном сільгоспінспекції.

Трудова перемога

У переджовтневому соціалістичному змаганні хлібороби колгоспу імені М. Горького здобули трудову перемогу—вчасно завершили збирання цукрових буряків на площі 124 гектари.

Найвищий урожай коренів—по 300 центнерів з гектара—зібрано у бригаді, якою керує Олександр Брага.

Славно потрудились друга ланка цієї бригади, де ланковою Ганна Олександрівна Козловська. Колгоспниця на кожному гектарі закріпленої за нею площі виростили по 350 і більше центнерів цукрових буряків.

Але погано те, що артіль не забезпечена як слід автотранспортом для вивозки коренів на цукровий завод. Велика кількість буряків лежить до цього часу на плантації.

О. КОВАЛЕНКО,
агроном колгоспу імені М. Горького.

На честь свята

Колгоспники сільгоспартілі імені Шевченка, готуючи трудові подарунки річниці Великого Жовтня, завершили збирання цукрових буряків на всій площі посіву. Кожен гектар видав по 250—300 центнерів коренів.

Зараз буряководи докладають всіх зусиль, щоб до 25 жовтня повністю вивезти буряки на цукровий завод.

С. ЛАНЖЕНКО.

На економічному семінарі

Цими днями в сільгоспартілі імені Карла Маркса відбувся економічний семінар бригадирів комплексних бригад колгоспів району.

Свою роботу учасники семінару розпочали із огляду господарства передової виробничої бригади, якою керує І. Подурець. Бригадир розповів присутнім про успіхи трудівників у справі піднесення рільництва і тваринництва.

—Наша комплексна бригада створена три роки тому,—сказав І. Подурець,—але й за цей час справи набагато поліпшилися. В нинішньому році врожай зернових з кожного гектара становить по 22 центнери, кукурудзи—по 30 центнерів, цукрових буряків—по 280 центнерів.

Набагато виросло і свиноварство. Від кожної свиноматки матимемо по 18 поросят. А виробництво свинини на 100 гектарів ріллі становитиме не менше 25 центнерів. Для цього у нас є всі можливості...

—В чому переваги комп-

лексної бригади? Насамперед, у тому,—продовжував І. Подурець,—що стало можливим краще організовувати колгоспників на виконання тих чи інших робіт. Під час важливих сільськогосподарських кампаній на роботах у полі тепер беруть участь і тваринники.

Значно скоротилася у колгоспі кількість керівних товаришів. Лише за рахунок ліквідації посади завідувачого свинофермою бригада щороку економить понад 700 трудових. Завдяки поліпшенню організації праці підвищилась трудова дисципліна хліборобів і тваринників, ліквідовано плінність кадрів.

І. Подурець поділився досвідом відгодовів свинопоголів'я, організації праці в рільництві.

Потім взяв слово бригадир комплексної бригади сільгоспартілі імені Фрунзе А. Клименко.

—Колгосп імені Карла Маркса,—сказав він,—економічно міцніший за наш. Але тут ма-

ло уваги приділяють будівництву тваринницьких приміщень. Новий свинарник буде збудований повільно, а наявні приміщення не ремонтуються. Через це багато свиней утримується в несприятливих умовах.

А. Клименко розповів про підготовку тваринницьких приміщень до зими в колгоспі імені Фрунзе, зауважив сусідам із Кам'янки про незадовільну організацію вивезення буряків.

На семінарі виступили також бригадири комплексних бригад колгоспів імені Куйбишева І. Шаповалов, імені Чапаєва В. Ткаченко та інші.

Перед присутніми виступив секретар райкому КП України Г. Безвухко, який відмітив, що бригадир І. Подурець більше уваги приділяв рільництву, а роботою свиноферми керував недостатньо. Секретар райкому партії поставив завдання, спрямовані на якнайшвидше завершення усіх робіт, виконання державних планів заготівлі сільськогосподарських продуктів.

В. БОНДАРЕНКО.

Завершувати підняття зябу

Ними пишається колгосп

Коллектив механізаторів, очолюваний Олександром Івановичем Григорчуком, користується у хліборобів колгоспу імені Леніна заслуженою пошаною і авторитетом. І не даремно. Бригада вчасно зібрала високий урожай хлібів, у кращі строки посіяла озимі культури, успішно провела копання цукрових буряків, завершує оранку ґрунту під увесь ярний клин. А зараз хлібороби збирають зернову кукурудзу.

Кожного дня о 6 годині вечора у бригаді проходить перезміна. Олександр Іванович Григорчук разом з механізаторами оглядає трактори, плуги, усуває виявлені неполадки, змащує робочі вузли. Такі огляди машин під час перезміни стали у бригаді традицією, і тому агрегати працюють ритмічно, безперебійно, виконують і перевиконують норми виробітку.

Трактористи Павло Гершкул та Іван Циганаш разом з причіплювачем Іваном Францином змінні завдання на своєму ДТ-54 виконують на 150 і більше процентів. Замість семи гектарів зябу вони щозмінні дають по 10—10,5 гектара.

У відповідь на заклик механізаторів Ново-Українського району колектив бригади зобов'язався завершити оранку ґрунту під увесь ярний клин до 25 жовтня. Треба сказати,

що у наших механізаторів слово тверде. З плану 1350 гектарів зябу уже піднято на площі понад 1100 гектарів.

Добре попрацювали механізатори і на збиранні цукрових буряків. Корені на площі 240 гектарів викопали достроково, до 10 жовтня. Бурякокомбайнер Олександр Туров при нормі 3 гектари збирав по 6—7 гектарів буряків.

Що ж забезпечує успіх нашим механізаторам? Насамперед, дбайливий догляд і вміння використання потужної техніки. Трактористи чітко виконують розроблений графік техдоглядів машин, вчасно ліквідовують виявлені несправності.

Бригадир О. Григорчук разом з правлінням уважно планує роботу тракторного парку, не допускає зайвих холостих переїздів машин.

Кожному трактористові у нас доведені змінні завдання. Підсумки змагання регулярно підбиваються і висвітлюються на дошці показників.

Коллектив механізаторів колгоспу імені Леніна палко підтримує ініціативу донецького гірника Миколи Мамає і бореться за щозмінне перевиконання норм, за високу якість робіт.

С. БИТЯК,
обліковець колгоспу імені Леніна.

Попереду бригада Василя Петренка

Трудове піднесення панує нині серед механізаторів колгоспу імені Кірова, Веселівської сільради. Хлібороби прагнуть до 25 жовтня завершити підняття зябу під ярний клин. На оранці ґрунту вдень і вночі працює п'ять потужних тракторів. З плану 1670 гектарів за станом на 14 жовтня вже

піднято 1065 гектарів зябу.

Перед у змаганні на оранці ґрунту веде тракторна бригада, яку очолює Василь Петренко. Трактористи Бондаренко та Самілін значно перевиконують змінні завдання, домагаються високої якості в роботі.

Г. СУРЖИКОВ,
секретар парторганізації.

На оранці зябу

Хлібороби колгоспу імені Держинського успішно завершили збирання врожаю цукрових буряків, а зараз мобілізували всі сили на оранку ґрунту під посів ярих культур. В колгоспі вже піднято понад 800 гектарів зябу, в тому числі—близько 400 гектарів глибокого.

Перед у змаганні ведуть трактористи Микола Зайцев та

Роман Забажан. На тракторі «Беларусь» вони щозмінні при нормі 5 гектарів піднімають зябу на 7—8 гектарах.

Не відстають від них і трактористи Ілля Матях та Гаврило Миндрул. Їх «ДТ-54» кожної зміни впорює по 3—4 гектари зябу понад завдання.

В. МУРЗАК,
член сільгоспартілі.

ЗВЕДЕННЯ

про хід оранки зябу в колгоспах району за станом на 15 жовтня 1958 року за даними райінспекції ЦСУ

(в процентах до плану)

Назва колгоспів	Піднято зябу всього	В т. ч. глибокого		
			ім. Калініна	78,7 32,2
ім. Орджонікідзе	105,0	100,0	ім. Щорса	76,4 52,4
ім. Карла Маркса	96,1	40,0	ім. Держинського	76,3 47,5
ім. Свердлова	89,5	88,1	«Шлях Леніна»	75,0 50,4
ім. Леніна	85,2	58,8	ім. Шевченка	74,4 63,1
ім. Кірова (Вес.)	80,4	27,3	ім. Чапаєва	70,4 27,3
ім. Чкалова	80,2	41,6	ім. Куйбишева	67,9 36,3
ім. Фрунзе	79,3	60,7	ім. М. Горького	65,2 32,6
ім. Жданова	78,9	73,1	ім. Енгельса	64,8 58,0
			ім. Мічуріна	57,1 26,6
			ім. Сталіна	56,6 38,4
			ім. Леніна (П'ят.Ів.)	50,7 41,2
			ім. Кірова	38,8 29,3
По району			69,8	44,8

Нарада редакторів стінгазет і сількорів

★

★

★

Наш почесний обов'язок

З виступу С. БАЙБОРОШІ,
найстаршого сількора газети,
пенсіонера

Низова преса—могутня зброя в руках первинних парторганізацій колгоспів. Саме через стінні газети можна поширити кращий досвід, викрити ті чи інші недоліки.

Візьму для прикладу діяльність редколегій стінних газет «Голос депутата» і «Перець ходить по селу», які випускаються при Мартоносській сільській Раді. Особливо великим успіхом користується сатирична стінгазета. Можна навести багато прикладів, коли після гострої критики в стінгазеті люди стали краще працювати на виробництві, виправили свою поведінку.

А що можна сказати про стінні газети колгоспів імені Сталіна та імені Держинського? Часто вони виходять блідими, мало вміщують критичних матеріалів. Справа в тому, що члени редколегій стінгазет, яких обрано на колгоспних зборах, інколи зовсім не беруть участі в підготовці та випуску номерів.

Публікувати замітки в газеті—велика честь для сількора. Почесний обов'язок сількора—бути прикладом у праці, в усьому повсякденному житті. Адже не секрет, що інколи до газети пишуть люди, які ніде не працюють, недостойно поведуть себе в сім'ї і в громадських місцях. Отже, редакція повинна завжди добре знати все про людей, які пишуть до газети, і публікувати листи тих авторів, які на ділі служать прикладом для інших.

Писати правдиво

З виступу Г. ЦУРКАНА,
сількора с. Панчево

Ми, сількори, повинні писати чітко, конкретно, правдиво, щоб кожний наш виступ приносив користь людям, був повчальним.

Скажу про себе. Хоч пишу я до газети перший рік, але полюбив цю справу. Перед тим, як написати листа, уважно вивчаю питання. Непогано, коли сількор, написавши матеріал, прочитає його своїм старшим товаришам, вислухає їх думку.

Бажано, щоб при редакції райгазети створили літературну групу.

Райком КП України і редакція районної газети «Ленінець» провели нараду редакторів стінних газет і робсількорів.

З доповіддю про завдання редколегій стінгазет і робсількорів в період підготовки до XXI з'їзду Комуністичної партії і 41-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції виступив редактор районної газети тов. Соколовський.

Учасники наради заслухали також огляд стінних газет колгоспів, підприємств і установ району, який зробив секретар редакції І. Романенко.

За дев'ять місяців нинішнього року до редакції газети «Ленінець» надійшло понад 2140 листів, переважно більшість яких опубліковано. На сторінках газети вміщено 175 місцевих фотознімків, 105 матеріалів під рубрикою «Слідами наших виступів». Найбільше листів надходить до газети від сількорів сіл Мартоноші, Панчево, Канежа.

На нараді виступили члени редколегій стінгазет і робсількорів тт. С. Байбороша, П. Каретов, Г. Цуркан, П. Кушнір, Г. Самарська та інші. Вони обмінялися досвідом, піддали критиці недоліки в роботі редколегій стінних газет і редакції райгазети «Ленінець», висловили цінні зауваження і пропозиції.

Секретар райкому партії тов. Безвужко докладно зупинився на завданнях редколегій стінгазет і робсількорів у період завершення господарського року. Публікуємо матеріали з наради.

Про недільні номери районної газети

З виступу П. КАРЕТОВА,
члена сільгоспартії імені Чкалова

В нинішньому році, коли районна газета «Ленінець» почала виходити на чотирих сторінках і тричі на тиждень, набагато повніше і глибше висвітлюється життя трудівників колгоспів і підприємств. Більшість матеріалів, як правило, присвячується висвітленню виробничих питань.

Та сьогодні хочеться сказати про недільні номери районної газети. У вихідний день, одержавши газету, хочеться почитати в ній щось нове, цікаве. Тимчасом сторінка вихідного дня публікується рідко. Моє побажання працівникам редакції—вміщувати у недільних номерах сторінки вихідного дня, публікувати змістовні розповіді про людей праці, про культурне дозвілля трудівників.

Не забувати про людей праці

З виступу Г. САМАРСЬКОЇ,
сількора с. Пурпурівки

Як тільки листоноша приносить у колгосп імені Мічуріна районну газету «Ленінець», хлібороби зразу ж запитують:

—А що там сьогодні пишуть про наш колгосп?

Треба відзначити, що в районній газеті часто пишуть про наш колгосп. Майже в кожному номері можна почитати про кращих ланкових, трактористів, доярок, свинарок.

—А коли ж напишуть і про нас?—запитують рядові колгоспники, теж скромні трудівники, яких переважна більшість.

Я гадаю, що райгазета покликана більше і тепліше писати про рядових колгоспників, про їх працю і життя, розкривати їх велику любов до колгоспу, до громадського добра. А допомогти в цьому райгазеті повинні ми, сільські кореспонденти, бо ми добре знаємо наших кращих людей, працюємо поряд з ними.

Що нам заважає

З виступу П. КУШНІРА,
сількора с. Шпаково

Нещодавно в одному з номерів районної газети «Ленінець» було піддано гострій критиці окремих працівників хлібоприймального пункту. Прочитавши цей матеріал, колгоспники сільгоспартії імені Шевченка в один голос заявили:

—Правильно критикують. Адже і нам доводилось мати неприємності при здачі зерна...

Це говорить, що газета попала в ціль, підняла наболіле питання.

Як сількор, я також намагаюсь писати до газети про хороші справи, що є в колгоспі, і про окремі недоліки. Та після того, коли районна газета опублікувала кілька моїх критичних заміток, голова колгоспу Є. Бутовський сказав мені:

—Доки ти будеш писати?..

Звісно, що таке ставлення до критичних виступів неправильне. І т. Бутовському згодом довелося це визнати. Подекуди ще зустрічаються товариші, які неправильно реагують на критику, вбачають, що сількор намагається підірвати їх авторитет. Все це, безумовно, заважає в роботі сількорів.

ВЕЧІР ДРУЖБИ

В суботу після трудового дня люди повертаються з поля. На обличчі кожної колгоспниці грає радісна посмішка. Та як не радіти! Адже трудівниці збирають плоди щирої осені. Вони докопують останні гектари більше як по 300 центнерів коренів!

Радісно і механізаторам. Вони сьогодні одержали велику трудову перемогу—першими в районі завершили оранку зябу під увес ярий клин.

З кукурудзяної плантації повертається група студентів. —Славно потрудилися,—говорить керівник групи Г. Джемашвілі,—зібрали в артілі багато кукурудзи! За двадцять днів виробили майже тисячу трудоднів.

... Біля клубу багато людей. Сюди прибули не лише юнаки та дівчата, а й літні колгоспники. Грає баян. На танцювальному майданчику кружються пари.

Вечір дружби відкриває секретар партійної організації Г. Хмельницький і надає слово представникові грузинського народу кандидату історичних наук Г. Джемашвілі, керівникові групи студентів. Він виголошує теплу і хвилюючу промову, розповідає про велику і непорушну дружбу народів Радянського Союзу. Останні слова промовця, звернені до колгоспників, слова вдячності за хорошу і привітну зустріч студентів, присутні зустріли дружніми оплесками.

Студент Каміл Махмудов розповів про величні зміни, які сталися в житті узбецьких селян за роки радянської влади. —Мої батьки і діди до революції гнули спину на бая. Незмінними супутниками кожного узбецького селянина були голод, нужда і смерть. У нашому селі з півторатисячним населенням було тоді лише двоє грамотних людей.

А тепер? Село потопало в зелені. Колгоспники споруджують хороші і красиві будинки. Торік доход артілі становив 18 мільйонів карбованців. У нас прекрасний палац культури з залом для глядачів на 600 місць, радіовуз, електростанція, дві школи. Заможним стало життя бавовнярів. По 20 карбованців одержують вони на трудодень.

Любить своє село Каміл. Після закінчення школи працював у колгоспі. Керівники артілі пригласили до юнака, по праву оцінили його здібності і направили вчитись у Львівський інститут.

—Я дуже щасливий і тут, серед вас, колгоспників артілі імені Орджонікідзе,—закінчує Каміл.—І почувую себе немов у рідному селі, у своїй сім'ї.

З великою увагою присутні слухали розповідь Романа Гагачдзе про щасливе життя азербайджанського народу, про

зростання економіки і культури республіки.

—Колись відстала і поневолена Вакінська губернія тепер одна з передових республік великого Союзу. Раніше батьки мої не могли і мріяти про навчання. А їх син Роман закінчив середню школу, зараз продовжує навчання у братній Українській республіці.

Роман закінчив свій виступ словами на рідній мові і виголосив велику вдячність рідній Комуністичній партії за щастя, за вільне життя, за непорушну дружбу всіх народів Країни Рад.

Колгоспники з захопленням слухали виступи юнака з Білорусії Віктора Гукайла, сина російського народу саратовця Анатолія Корнєєва. Володимир Скрипник розповів про величні зміни, які сталися за роки Радянської влади в Закарпатті.

Вечір дружби. В залі юнаки і дівчата, представники різних націй. А які щасливі вони! Немов діти однієї сім'ї. Дружба, братерство, любов—ось що єднає серця всіх народів нашої Вітчизни. З якою увагою і любов'ю слухають їх розповіді хлібороби. Скільки вдячних оплесків посилюють їм.

Від молоді колгоспу виступила Валентина Літвінова. Своєю промовою вона закінчила теплими словами вдячності студентам за допомогу, яку надали вони артілі в збиранні кукурудзи.

—Хай буде міцною дружба між студентами і молоддю нашого колгоспу!—пролунали слова. В цю хвилину піднімаються на сцену дівчата-колгоспниці і вручають юнакам-студентам букети живих квітів. А загляньте в цю мить в обличчя кожному! Яким щастям, яким теплом загорілись очі. Щаслива юнь. Так. Всі вони бажають такої великої дружби.

... Знову відкрили сцену. Виступають учасники художньої самодіяльності. Студенти і колгоспні любителі сцени знайшли спільну мову. Вони виконують пісні, танці, читають вірші та гумористичні оповідання. Всі слухають. Виступи сподобались глядачам. І в концерті також переливається колорит дружби. Колгоспний хор виконав пісню про студентів, а юнаки з інституту проспівали теплі і задушевні частівки, присвячені дівчатам села. А як гарно виконували студенти і колгоспниці народні танці!

Так непомітно швидко минає час. Десь о півночі закінчився цей цікавий і хвилюючий вечір.

Ось появився фотограф. І юні щасливі друзі з колгоспу та інституту сфотографувались. Хай буде надовгу і щирозгадку цей фотознімок.

Лесь СТЕПНЯК.

Заступник редактора
М. СОСНА

Конкурс на кращі стінгазету, нарис, кореспонденцію, фотознімок

Редакція районної газети «Ленінець» оголошує з 15 жовтня по 15 грудня 1958 року конкурс на кращі стінгазету, нарис, кореспонденцію і фотознімок. Мета конкурсу—побачити діяльність редколегій стінних газет і робсількорів, залучити широкий авторський актив.

Стінні газети повинні виходити не рідше 3-х разів на місяць, широко висвітлювати життя свого колгоспу чи підприємства, хід змагання на честь XXI з'їзду КПРС.

В нарисах та кореспонденціях слід відобразити величні зміни в житті колгоспів, підприємств і окремих трудівників, що сталися за період від XX з'їзду КПРС. Необхідно малювати яскраві образи наших людей, розкривати їх високі моральні якос-

ті: патріотизм, любов до своєї справи, почуття колективізму.

На фотознімках слід показувати кращих трудівників за роботою, в години відпочинку тощо.

Кращі нарис, кореспонденції, фотознімки вміщуватимуться на сторінках газети.

Встановлено такі премії:

За кращі стінгазети: перша премія—100 крб., дві других—по 50 крб.

За кращі нарис, кореспонденцію—перша премія—100 крб., дві других—по 50 крб.

За кращий фотознімок—перша премія—100 крб., дві других—по 50 крб.

Матеріали надсилайте на адресу: м. Ново-Миргород, редакція газети «Ленінець». На конкурс.